

Bergen den 22 April 1872.

Kjære Edvard!

Her har Du mig da, som
Ven, hel og holden, og Tak
skal Du have for Dit hjerte-
lig Brev, det kom fra Her-
se og gik til Hjerpe, og jeg har
taget det fuldt ud, som det
er. Ja har jeg for haardt Lang-
sel efter at komme ind, saa
er det nu ikke blevet mindre
derved, at Du har givet mig
Dit Venokab. Men den Dag
kommer vel ogsaa, og da skal
vi rigtig have det gode sam-
men, og skal se til at tage
med mig saameget jeg kan
af vor friske, vestlandske
Fjeldluft, og Du skal se,

det skal gjøre godt, naar vi
sitter inde klemt mellem
Hovedstadens høie Huse.

Skunde det lage sig saa,
at vi kunde faa os en Tur
sammen i Sommer, saa
skulde det vare pragtigt.

Lad nu ikke formegel. af mig,
naar jeg fortæller Dig dette:

naar vi nu gjennemstreifer
Dølene paa Kryds og tværs, saa
er det naturligvis en Hoved-
sag for os, at faa Tag i saaman-
g af Hallinger og Gjerdinger,
saa som muligt; men Du ved
selv, hvor vanskeligt det kan
være at opfatte og behalde dem.

Nu tænkte jeg som saa: det maa
be lette Forstaaelsen en hel Del,
selv at kjende lidt til Hara-
gerisolenen og — jeg har vir-
kelig anskaffet mig en saadan,
som jeg allerede praktiserer

med en vis Fløthed, om just end
nu ikke med nogen synderlig
Elegance. Men det skulde un-
dre mig, om jeg ikke til Som-
meren bringer det saavidt, at
jg klarer mig. Du maa ikke
tro, at jeg lægger nogen Tid paa
Violinen, som jeg kunde anvende
paa Pianoet; jeg spiller
kun lidt paa Violinen efter Mid-
dagen, i et afides Værelse, medens
Thor sover der, hvor Pianoet
staar. I det heletaget faar jeg
ikke spille synderlig meget;
derfor er her fornøget Starneaul,
Jus og Hovedpine i Huset, ja jeg
lides ikke af det sidste. Hvorledes
gaar det i Musikforeningen;
Marie Smidt har af og til la-
det mig høre lidt om Konser-
terne. Gader "Elversted" skal jo
være saa vakker; hun siger, maa
sænke paa Bogeskoen i Maane-
skin.

Jeg venter med Længsel paa at
Folkeliøsbillederne skal komme
hertil; det skal gøre godt at faa
lidt Luften. Thi naar jeg
hører Brudefølget, saa er det
virkelig, som jeg ogsaa beskrev
det for M.S., det er som om jeg
læser i Skyggen af duftende Lag
og Birk og saa hele det jublen-
de Brudefølge drage forbi
i den solblanke Dag.

Du har gjort en god Gjerning
ved at spille det for Brudeparterne,
jeg forsikrer Dig om, at de
ere saa lykkelige og taknem-
melige, naar du kommer
derop og løsner den fjerde varme
Aldomsfriskhed, som allfor lidet
kommer til syne oppe i Samfundet.
Lev vel da! "Traiffal vi äro venner,
og vi bliu det meri i år".

Nei, no e de slüt! De inderliget
Hilsener til Dig og Din Kone fra Din hen-
givne Ven
Franss Papp